

thinget til at vedtage dette Underændringsfor-
 slag, naar man dog ikke kan opnaae det Aller-
 ringeste derved? Og allermindst er der for
 Fleertallet her i Thinget Grund til at vedtage
 det efter den Fortolkning deraf, som den ære-
 de Justitsminister har fremsat. Jeg troer virke-
 lig, at den ærede Forslagsstiller (Fallesen) havde
 Ret, naar han meente, at hans Underændrings-
 forslag i Virkeligheden ikke havde saa særdeles
 meget at sige; men efter den ærede Ministers
 Forklaring bethder det derimod overmaade me-
 get. Ministeren siger nemlig, at ifølge dette
 Forslags Bestemmelser vil Regjeringen kunne
 have indtrædende Collisioner mellem en Præsts
 Stilling til sit Sogn og hans Værnepligt, og
 han har i sit sidste Foredrag forklaret dette
 yderligere ved at sige, at naar vi vedtage det
 omtalte Underændringsforlag, vedtage vi i
 Grunden det Samme, som Udvalgets Mindre-
 tal indstiller, nemlig at den Ordinerede efter at
 have opfyldt sin Værnepligt i 4 Aar, kun kan
 indkalbes i Krigstid til Anvendelse som Præst.
 Naar jeg nu seer nærmere paa Underændrings-
 forslaget, indseer jeg ganske vist, at det er mu-
 ligt deri at lægge den Fortolkning, som den ære-
 de Minister har udtalt, thi der staaer i Underæn-
 dringsforslaget, ikke at den vedkommende Ordi-
 nerede efter de 4 første Aars Forløb skal indkal-
 des til Tjeneste i Krigstid, men der staaer kun at
 han kan indkalbes. Den ærede Minister har
 aabenbart meent: Jeg kan i Henhold til en saa-
 dan Bestemmelse indkalde de Geistlige, men
 jeg kan ogsaa lade det være, og naar jeg skal
 bruge en Feltpræst, kan jeg bruge en saadan
 Ordineret, uden at en Bestemmelse som den,
 Mindretallet indstiller, behøver at staae i Lo-
 ven (Modsigelse) — ja saaledes antager jeg,
 at den ærede Minister har sluttet; han maa
 jo have Noget at bygge sin Slutning paa, den
 Slutning nemlig, at Fleertallets Indstilling,
 ændret ved det nævnte Underændringsforlag,
 er eensbetydende med Mindretallets Forslag
 om, at den Ordinerede efter de 4 Aars For-
 løb kun kan anvendes som Feltpræst. Jeg for
 mit Vedkommende finder isvrigt, at Ministe-
 rens Slutning er urigtig. Det, som paa no-
 gen Maade skal have bevæget mig til at
 gaae ind paa det nævnte Underændringsforlag,
 skalde ubelukkende have været en Erklæring af

den ærede Minister, gaaende ud paa, at han
 ikke vilde modsætte sig Lovens Stabfæstelse,
 naar dette Forslag blev vedtaget, og han ogsaa
 vilde gjøre sit Bedste for at faae Landstinget
 til at vedtage det. Naar den ærede Minister
 havde givet os en saadan Erklæring, vilde jeg
 ikke svare for, om ikke min Tilbøjelighed til
 at enes kunde have ført mig til at gaae ind
 paa Underændringsforslaget; men saaledes som
 Sagerne nu staae, ibet vi ikke vilde vinde det
 Fjerneste ved at vedtage Underændringsfor-
 slaget, da Ministeren dog ikke vil tage imod
 det, og da det er sandsynligt, at Landstinget hel-
 ler ikke vil gaae ind derpaa, seer jeg ikke, hvor-
 for vi skulle have bundet os i denne Sag,
 naar den atter kommer for til Efteraaret. Thi
 hvad der vedtages her, maae vi være moralsk
 bundne til, naar Sagen atter kommer for.
 Derfor holder jeg for, at vi bør staae frit,
 saa at vi til den Tid ikke føle os bundne ved
 Vedtagelsen af en saadan Bestemmelse. — Nu
 har det ærede Medlem for Bornholm (Falle-
 sen) stillbret os disse forfærdelige Følger af, at
 Loven ikke udkommer; men det er gaaet mig
 som flere ærede Talere, vi have beredt os paa
 at høre dette forfærdelige, men det kom slet
 ikke. Den ærede Taler stillede sig op, som om
 hele Sagen nu stod paa os; den ærede Taler
 sagde: Jeg vil anmode de Herrer om at er-
 indre disse forfærdelige Følger af, at Værne-
 pligtsloven ikke kommer ud, og jeg vil bede de
 Herrer at stemme for Underændringsforslaget
 for at vi kunne undgaae alle disse Følger.
 Jeg er den eneste Retfærdige, de Herrer høre
 hjemme i Sodoma og Gomorrah; men jeg
 staaer som en Retfærdig; tage vi det, saa redde
 vi Værnepligtsloven, men tage vi det ikke, saa
 redde vi den ikke. Saa kommer derovenpaa
 den høitærede Justitsminister og siger: Nei,
 jeg er retfærdig; det ærede Medlem vil heller
 ikke ved sit Forslag opnaae at faae Værne-
 pligtsloven ud, ogsaa han hører til Sodoma
 og Gomorrah; den høitærede Justitsminister
 er den eneste Retfærdige. Men det nytter jo
 dog ikke, at den Ene saaledes kaster Skylden
 over paa den Anden; her er Skylden virke-
 ligt lige, baade hos Justitsministeren, Lands-
 thinget og Folkethinget ligger Ansvar for, at
 vi ikke faae denne Lov, hvis vi ikke faae den,